

6) Αντιτίθενται, εν γένει, τα άρθρα 49 και 56 ΣΛΕΕ και οι αρχές της ασφάλειας δικαίου και της αποτελεσματικής έννομης προστασίας, καθώς και η αρχή της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, σε εθνική ρύθμιση, όπως η επίμαχη στη διαφορά της κύριας δίκης, η οποία προβλέπει για τους φορείς εκμετάλλευσης των αιθουσών μπίνγκο την υποχρέωση καταβολής τέλους τεχνικής παράτασης σε μηνιαία βάση, μη προβλεπόμενου στην αρχική σύμβαση παραχώρησης, το οποίο ανέρχεται στο ίδιο ποσό για όλους τους τύπους φορέων εκμετάλλευσης και το οποίο τροποποιείται κατά καιρούς από τον νομοθέτη χωρίς να συνδέεται αποδεδειγμένα με τα χαρακτηριστικά και την εξέλιξη της εκάστοτε σχέσης παραχώρησης;

(¹) ΕΕ 2014, L 94, σ. 1.

(²) Οδηγία 89/665/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1989, για το συντονισμό των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων περί της εφαρμογής των διαδικασιών προσφυγής στον τομέα της σύναψης συμβάσεων κρατικών προμηθειών και δημοσίων έργων (ΕΕ 1989, L 395, σ. 33).

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Consiglio di Stato (Ιταλία) στις 24 Νοεμβρίου 2022 — Coral Srl κατά Ministero dell'Economia e delle Finanze, Agenzia delle Dogane e dei Monopoli

(Υπόθεση C-730/22)

(2023/C 94/18)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Consiglio di Stato

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλούσα: Coral Srl

Εφεσίβλητοι: Ministero dell'Economia e delle Finanze, Agenzia delle Dogane e dei Monopoli

Προδικαστικό ερώτημα

Αντιτίθενται η οδηγία 2014/23/ΕΕ (¹), εφόσον κριθεί ότι είναι εφαρμοστέα, και, εν πάση περιπτώσει, οι γενικές αρχές που συνάγονται από τα άρθρα 26, 49, 56 και 63 ΣΛΕΕ, όπως έχουν ερμηνευθεί και εφαρμοστεί από τη νομολογία του Δικαστηρίου, ιδίως όσον αφορά την απαγόρευση των διακρίσεων, την αρχή της αναλογικότητας, καθώς και την προστασία του ανταγωνισμού και της ελεύθερης κυκλοφορίας των υπηρεσιών και των κεφαλαίων, στην εφαρμογή εθνικών κανόνων, κατά τους οποίους ο εθνικός νομοθέτης ή η Δημόσια Διοίκηση μπορούν, κατά τη διάρκεια της λεγόμενης «τεχνικής παράτασης» η οποία έχει ανανεωθεί επανειλημμένως κατά την τελευταία δεκαετία στον τομέα των συμβάσεων παραχώρησης της εκμετάλλευσης παιγνίων, να επηρεάσουν μονομερώς τις εν εξελίξει σχέσεις, θεσπίζοντας την υποχρέωση καταβολής τελών παραχώρησης, τα οποία αρχικά δεν οφείλονταν, και αυξάνοντας στη συνέχεια επανειλημμένως τα τέλη αυτά, τα οποία καθορίζονται πάντοτε σε πάγιο ποσό για το σύνολο των παραχωρησιούχων, ανεξαρτήτως του κύκλου εργασιών, επιβάλλοντας επίσης περαιτέρω περιορισμούς στη δραστηριότητα των παραχωρησιούχων, όπως την απαγόρευση μεταβίβασης των εγκαταστάσεων, και εξαρτώντας τη συμμετοχή στη μελλοντική διαδικασία για την εκ νέου ανάθεση των συμβάσεων παραχώρησης από την υπαγωγή των φορέων εκμετάλλευσης στο καθεστώς της εν λόγω παράτασης;

(¹) Οδηγία 2014/23/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2014, σχετικά με την ανάθεση συμβάσεων παραχώρησης (ΕΕ 2014, L 94, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Bundesverwaltungsgericht (Αυστρία) στις 25 Νοεμβρίου 2022 — IJ και PO GesbR, IJ κατά Agrarmarkt Austria

(Υπόθεση C-731/22)

(2023/C 94/19)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesverwaltungsgericht

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσες: IJ και PO GesbR, IJ

Καθή: Agrarmarkt Austria

Προδικαστικό ερώτημα

Έχει το άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχείο β' και γ', σε συνδυασμό με το άρθρο 33, παράγραφος 1, του κανονισμού 1307/2013⁽¹⁾ την έννοια ότι μια έκταση πρέπει να θεωρείται ότι τελεί υπό τη διαχείριση του γεωργού και ότι βρίσκεται στη διάθεσή του, όταν ανήκει μεν στον γεωργό ο οποίος πραγματοποιεί επίσης το αρχικό όργωμα του εδάφους, τη φύτευση και τη συνεχή άρδευση των καλλιεργειών, πλην όμως η έκταση, χωρισμένη σε αγροτεμάχια διαφόρων μεγεθών, παραχωρείται έναντι σταθερού τιμήματος σε διάφορους χρήστες επί σκοπώ διατήρησης και συγκομιδής από την έναρξη της περιόδου τον Απρίλιο/αρχές Μαΐου έως τη λήξη της τον Οκτώβριο, χωρίς ο γεωργός να έχει άμεση συμμετοχή στο αποτέλεσμα της συγκομιδής;

(¹) Κανονισμός (ΕΕ) 1307/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 17ης Δεκεμβρίου 2013, περί θεσπίσεως κανόνων για άμεσες ενισχύσεις στους γεωργούς βάσει καθεστώτων στήριξης στο πλαίσιο της Κοινής γεωργικής πολιτικής και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 637/2008 και του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 73/2009 του Συμβουλίου (ΕΕ 2013, L 347, σ. 608).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Oberster Gerichtshof (Αυστρία) στις 29 Νοεμβρίου 2022 — Δημοκρατία της Αυστρίας κατά GM

(Υπόθεση C-734/22)

(2023/C 94/20)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Oberster Gerichtshof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ανααιρεσείουσα: Δημοκρατία της Αυστρίας

Αντίδικος κατ' αναίρεση: GM

Προδικαστικά ερωτήματα

1. Έχει το άρθρο 3 του κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ) 2988/95⁽¹⁾ άμεση εφαρμογή επί αξιώσεων με τις οποίες η Δημοκρατία της Αυστρίας ζητεί, με μέσα του ιδιωτικού δικαίου, την ανάκτηση ενισχύσεων τις οποίες έχει χορηγήσει συμβατικά στους αιτούντες την ενίσχυση στο πλαίσιο προγράμματος που αποτελεί γεωργοπεριβαλλοντικό μέτρο σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) 1698/2005⁽²⁾, επειδή ο δικαιούχος της ενίσχυσης παρέβη συμβατικές υποχρεώσεις;
2. Σε περίπτωση καταφατικής απάντησης στο πρώτο προδικαστικό ερώτημα, έχει το άρθρο 3, παράγραφος 1, τρίτο εδάφιο, του μνημονευόμενου στο πρώτο προδικαστικό ερώτημα κανονισμού την έννοια ότι ανακριτική ή διωκτική πράξη η οποία διακόπτει την παραγραφή υφίσταται ακόμη και στην περίπτωση που, μετά την πρώτη εξώδικαστική επιδίωξη ικανοποίησης της αξίωσης ανάκτησης, ο χορηγός της ενίσχυσης ζητεί εκ νέου –ενδεχομένως ακόμη και κατ' επανάληψη– από τον δικαιούχο της ενίσχυσης να πληρώσει, απευθύνοντάς του εξώδικη όχληση, αντί να διεκδικήσει δικαστικώς την ικανοποίηση της αξίωσής του για ανάκτηση;
3. Σε περίπτωση αρνητικής απάντησης στο πρώτο προδικαστικό ερώτημα, συνάδει με το δίκαιο της Ένωσης, και ειδικότερα με την αρχή της αναλογικότητας, η εφαρμογή τριακονταετούς παραγραφής κατά το εθνικό αστικό δίκαιο επί των μνημονευόμενων στο πρώτο προδικαστικό ερώτημα αξιώσεων ανάκτησης;

(¹) Κανονισμός (ΕΚ, Ευρατόμ) αριθ. 2988/95 του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 1995, σχετικά με την προστασία των οικονομικών συμφερόντων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (ΕΕ 1995, L 312, σ. 1).

(²) Κανονισμός (ΕΚ) 1698/2005, της 20ής Σεπτεμβρίου 2005, για τη στήριξη της αγροτικής ανάπτυξης από το Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Αγροτικής Ανάπτυξης (ΕΓΤΑΑ) (ΕΕ 2005, L 277, σ. 1).